

היציל גאון את "כור"?

יימצא להם קונה או שותף. כור לא תמשיך להיות בעלת-מניות יחידה של עסקיה ותעשה במפעלים אחרים את מה שעשתה עכשיו בפניציה, המקימה יחד עם המתחרה הגדול, סמפ, מפעל לבקבוקים בירר. חם לתדיראן מחפשים שותף שיקח על עצמו (ועם **גאון נאמן**, המנכ"ל הנוכחי) את הבראת החברה וצימצום מיספר עובדיה בשליש.

למרות האופטימיות שנוטע **בני גאון** בכניסתו, נראית המשימה של הבראת קונצרן כור כמעט כבלתי-אפשרית.

מאזן כור לשנת 1987 יראה הפסד של 180 מיליון דולר. היא חייבת 1.2 מיליארד דולר, מזה 650 מיליון דולר

מנכ"ל גאון
נחתך ולקצץ בהוצאות מיותרות

לבנק הפועלים. מרבית מיפעליה מפ-סירים.

מפעליה הרגל שלה, תדיראן וסוף-חם, מפסידים. בני גאון אמר באחרונה שאם יצליח להחזיר לריווחיות את שני אלה, פתר את הבעיות. אך לטולחם יקח עוד שלוש שנים עד שתראה רווח מהמכרז הגדול שבו זכתה מטעם הצבא האמריקאי. תדיראן תדע רק בנובמבר אם זכתה במכרז ציודי-קשר לצבא האמריקאי, יחד עם החברה האמריקאית נוראל דיומקס. גם אם תזכה, יעברו שלוש שנים עד שתראה רווחים.

הבעיה של גאון היא מימון העסק בשלוש השנים הבאות ממקורות חיצוניים. בפרקציה זו יוכל גם לחתוך ולקצץ בכל הוצאה מיותרת. כך, למשל, הוא החליט לסגור את בית-המישרים הענקי של כור במרכז תל-אביב, למכור ולהעביר את הנהלת כור במתכונת מצומצמת למישרים מחוץ לתל-אביב. כך גם עשה בזמנו בהנהלת הקראופ. בפעולה זו בלבד יחסוך 10 מיליון דולר לשנה. מיפעלי כור שאינם מרוויחים ייסגרו, אם לא

מי ומי בניירורק

כל המיזמי הכלכליים בניירורק, הקשורים בישראל, נכחו במסיבת

קוקטייל שערך הציר הכלכלי של ישראל, עורך-הדף **גבי לוי**, לרגל יום-העצמאות של המדינה. בין הבאים

ציר כלכלי לוי ועורך-הדף ביאלקין
נכחו כל ראשי הבנקים הישראליים בניירורק

קבוצת זאבי קנתה את "בנק הסכנות"

קבוצת המשקיעים תושבי-החוץ, המיוצגת על-ידי עורך-הדף **אמנון עברון**, שרכשה את בנק הסכנות, היא קבוצת איש-העסקים **גדי זאבי**. זאבי הוא כעל שלוש ממניות פז, ועיקר עסקיו באפריקה. בנק ישראל אישר את הרכישה, וכן את מינוי המיועד לנהל את הבנק מטעם זאבי, **איתן רף**, לשעבר החשב הכללי באר-צ.

זאבי שילם 4.2 מיליון דולר תמורת 36.44 אחוזים ממניות-ההון של הבנק, שהוחזקו בידי אשתו-כספים, חברת-מי-מון של התק"ם והקיבוץ הארצי. המני-יות הגיעו אליה מידי **דודר בלאס**,

הדולר יעשיר ליפול

סירובו של מעצמות-הציר לשעבר (גרמניה, יפאן, איטליה) לקבל את ההצעות האמריקאיות המכוונות להג-דיל את היצוא האמריקאי על חשבונם, יוביל להמשך הורדת שער הדולר לעומת מטבעות הציר. צחוק הגורל: שלוש המדינות בעלות עודפי-מאון ענקיים כיום (גרמניה (עודף של 79.5 מיליארד מרק) יפאן (עודף של 86.7 מיליארד דולר) ואיטליה (עודף של 2000 מיליארד לירות)) לעומת אמריקה היא בעלת גירעון של 160.7 מיליארד דולר, לצדפת גירעון של 27.2 מיליארד פרנק ולברטיניה גירעון של 2.7 מיליארד לירות סטרלינג. הני-תונים הם לשנת 1987 (המקור: המחלקה הכלכלית של יו-בי-אס בשווייץ).

הורדת הדולר בכ-60% לעומת מטבעות הציר כבר הובילה לשיפור ניכר במצב הכלכלי של ארצות-הברית. שיעור האבטלה ירד מ-7% ב-1986 ל-6.2% ב-1987, וב-1988 צפויה ירידה ל-5.8%. הייצוא גדל, אבל עדיין מצליחים היפאנים והגרמנים להתחרות בהצלחה במוצרים האמריקאיים. האמריקאים ימשיכו להוריד את שער הדולר, עד לרמה של מאה יין דולר (כיום 125) או 1.2 מרק דולר (כיום 1.6). הורדה זו עשויה לגרום להקטנה משמעותית של כדאות התחרות במוצרים אמריקאיים, אם כי לא לחסלה כליל.

היפאנים הוזילו במידה ניכרת את הוצאות הייצור, על-ידי העברת מיפעלים לארצות זולות כמו רוס-קוריא, טאיוואן, הונג-קונג ותאילנד. כן גדל במידה משמעותית כוח-הקניה של השוק היפאני הפנימי. ביפאן שורר שיגשוג כלכלי בגלל הייצוא הגובר מחד, ובגלל הירידה החדה בהוצאות לרכישת דלק, בגלל נפילת מחירי הנפט. יפאן חוסכת כל שנה 250 מיליארד דולר ברכישות דלק, וזה סכום המצטרף לעודפי ההכנסות של היפאנים.

היו ראשי כל הבנקים הישראליים באמריקה, **אהרון כהנא** (דיסקונט); **יעקב אלינב** (הפועלים); **אברהם מעוז** (בני-ל); **רות ספקין** נשיאת ויצ"ו העולמית; **מיכאל הורצביאנו**, המפקח על התעבורה בניירורק וישראל-לשעבר; **הבנקאי קרל קסלן**; **אלמר וינטרס**, מראשי האגודה לפעילות כלכלית בישראל; נשיא הבונדס יהודה הלוי; עורך-הדף **הרב קרוניש**; **אפרים באר**, שאר, מראשי כוח-המשימה הכלכלי בין הישראלים נאוו **נחום קלקא**, עורך-הדף **אייבי נאמן**, **שוקי ליבוביץ** (עץ הית). הקונסול הכללי **משה יגר** ועוד. הופעת בכורה היתה לנציג-המשימה החדש באמריקה, **יורם גונן**.

"ידעות אחרונות" מפיץ דוד "גד"

השכונות לנוער של בעלי ידעות אחרונות, בראש אחד, מופץ באמצעות חברת דוד, ולא באמצעות הפצת ידעות אחרונות. המרל חושב, כנראה, שהפצת דוד טובה יותר.

קרובי נחמקין

(המשך מעמוד 14)
ההפסקה האמורה, והיתר בא מהלוואות בעלים. אולם מסלוק המושבים היתה בנק מזורז מאוד. בנקים מקבלים ריבית גבוהה יותר ממקבלי ההלוואות מאשר הריבית שהם משלמים למפקדים. כך-מאיר הנהיג בנק יחיד-במינו — מסלוק המושבים שילמה לחבריה-המושבים, שהיו להם יתרות כסף באירגון, ריבית על הפיקדון השווה לריבית שבנקים לקחו מלווים.

כולם קרובי-מישפחה

מהיכן באו הכספים לשלם להם את הריבית והקדון? אברהם כך מאיר, שישב גם כמנכ"ל מיפעלי-התעשייה, הכריח את המיפעלים לשלם את הריבית הרצחנית לחבריה-המושבים. המיפעלים עצמם היו כולם כישלון, וכולם התמוטטו ונסגרו תוך חובות אדירים.

למשל: פרי ניר, מיפעל לתרכוים, שהושקעו בו 15 מיליון דולר, נמכר על ידי כונס-הנכסים ב-3.8 מיליון דולר. כך, למשל, רכש כן-מאיר את בית-המיטבחים בחיפה מידי בני-הורביץ במחיר של 1.5 מיליון דולר — פי שלושה ממה שהם שילמו תמורתו. כך מאיר גם איפשר לבני-הורביץ, לאחר מכן, לרכוש את חברת הספקה, במימון שהסדיר להם תמורת הסכמתו להת-חיוב לקנות רק מהם גרעיני-מיספוא במשך תקופה ארוכה. עם התחייבות כזו קיבלו בקלות מימון בבנק.

אגב, אברהם כן-מאיר התנהג יפה לא רק כלפי בניו של השר הורביץ. אחד המיפעלים הכושלים שהקים הוא מחסות-עופות בשם קורניש. מושב נהלל הוא אחד ממגדלי-ההורדים הגדולים, ואלה נחשטו בקורניש. מישרר-החקלאות משלם סובסידיות למגדלי ההורדים לפי ריווחי המשתטות. המישטרה קיבלה מידע כי ריווחי "קורניש" לגבי כמותיות השחיטות של ההורדים מנהלל הם סקיטיביים. המישטרה ער-כה חיסושים במיפעל ופתחה תיקים נגד ראשי נהלל, ובנייהם שרה נחמקין, אשתו של השר. אברהם כן-מאיר נעצר במישטרת-עפולה והוחל בהקירתו.

באמצע החקירה טילפן למישטרה שרה-מישטרה, חיים ברילב, והורה לשחרר את כן-מאיר. עד היום התיקים נרמזים במישטרת-ישראל, ולא הוחל בהבנת תכני-האישום על קבלת כספים במימרה.

אחרי שגם קורניש התמוטטה, מינה בית-המישפט מטעמו כמפקח את רואי-החשבון אוריאל להב, שהוא גם המפקח של אוו הכסף. מישרר-החקלאות מינה מטעמו, כמנהל למיפעל, את חי בנימיני, כן-מישפחה של נחמקין. נוסף על כך הטייל נחמקין על אחד בשם גד אלסר לנהל נחמקין למכירת אוו הכסף למשקיעים. גד אלסר הוא חתנו של השר נחמקין. נחמקין לא הכחיש זאת בשיחות עם עיתונאים.

במיסגרת הסדר חובות החק-לאים משלמת מדינת-ישראל מאות מיליונים לכיסוי ההרפת-קת של כן-מאיר. חלק מהדפי-סדים של מושבי-הצפון נגרמו בגלל שיגעון-גדלות וחוסר-ביטחון של אברהם כן-מאיר. חלק מקורו בהעשרת המושבים הוותיקים על חשבון החדשים, ועל חשבון עמיתיהם.

רובין הוד האגדתי שדר כסף מן העשירים וחילק לעניים. אצל מושכי-הצפון פועל העיקרון ההפוך.

לפני שלוש שנים רכש בנק לאומי את קומת-הקרקע בבניין של חברת אשדוד בדרך-חיפה פינת ארלוזורוב

בנקאי בינו
החליט לא לפתוח סניף בנק

בתל-אביב. הבנק שילם שלושה מיליון דולר, והתכוון לפתוח במקום סניף. **צדיק בינו** החליט כי אין שם מקום לסניף כלל, ובאחרונה נמכר המקום לחברת-הלכשיטים אנדן של **אבי עזריאלנס** ב-750 אלף דולר. עזריאלנס היה בטוח ששעה עיסקה טובה, אבל כאשר ביקר בבנק ראה כי עשה עיסקה מצויינת. מסתבר כי הבנק הכין את המקום לסניף, ובנה במרתף כספת ענקית השווה עוד חצי מיליון דולר, ונוסף על כך הותקנו לסניף חלרי נות משרייניים מיוחדים, כך שנפתרו לעזריאלנס כל בעיות-האבטחה במ-קום.

"ידעות אחרונות" מפיץ דוד "גד"

השכונות לנוער של בעלי ידעות אחרונות, בראש אחד, מופץ באמצעות חברת דוד, ולא באמצעות הפצת ידעות אחרונות. המרל חושב, כנראה, שהפצת דוד טובה יותר.